

KÜLLERDE KALDIK

Sürgün eylediler toprağımızdan,
Şu yabancı gurbet ellerde kaldık.
Koptuk dalımızdan, yaprağımızdan
Yüce dağ başında, bellerde kaldık.

Kaç kere kıydılar bize hunharca
Kanımız, su diye katıldı harca.
Her rüzgâra göğüs gerdik yıllarca;
Yine de dikenli tellerde kaldık.

Kimliğimiz için lain dediler,
Melanet işlerde kâin dediler,
Ülkemizi sevdik hain dediler,
Ne yapsak fütursuz dillerde kaldık.

Zalimlerin zulmü vermiyor aman
Barış gelecekti; hani ne zaman?
Göz gözü görmüyor, etraf toz duman;
Savrulduk göklere, yellerde kaldık.

Körpe bedenlere kurşun sıktılar,
Dilsiz şeytan olup seyre çıktılar,
Nice katlettiler, nice yaktılar;
Kavrulduk ocaksız küllerde kaldık.

Her durumda boşa çıktı bağıtlar,
Hak, hukuk görmeden yandı kâğıtlar.
Dilimizden düşmez oldu ağıtlar,
Gözyaşından coşkun sellerde kaldık.

Bindebir'im sözüm olsa da ağır,
Görmüyor bakarkör, dinleyen sağır.
Dünyanın yükünden sırtımız yağır,
Böylesi perişan hallerde kaldık.

Yüksel KILIÇ (Ozan Bindebir)